

[Udenrigsministeren.]

ligheder. Det skal da vise sig, om toldrevisionen og de trufne ordninger med hensyn til importreguleringens ophævelse er effektive i overgangsperioden. Vi har alle en levende interesse i, at dansk industri fortsat kan eksistere som en voksende del af vort erhvervsliv og give beskæftigelse og indkomst til flere og flere mennesker. Ikke mindst dansk landbrug er interesseret heri; det er industriens arbejdere og funktionærer, der er landbrugets bedste aftagere på hjemmemarkedet. Vanskeligheder i enkelte tilfælde undgår vi vel ikke; vi må da i samarbejde søge at løse problemerne.

Med hensyn til fremtiden er der allerede i mine udtalelser til udvalget, således som de er optrykt i betænkningen, givet klar besked om den linje, vi vil følge. Enhver mulighed for at slå bro imellem de seks og de syv vil blive udnyttet, og ingen mulighed for at sikre vort marked sydpå vil blive forsømt.

Jeg synes ikke, det ærede medlem hr. Anders Andersen var helt retfærdig i sin vurdering af regeringens bestræbelser på dette punkt. Vi har ganske givet ikke under vurderet den betydning, markederne sydpå, især i Tyskland, har for dansk landbrugs afsætning. Vi er ganske klar over, at dansk landbrug for varer som æg og ost har sit største marked i Tyskland; vi er klar over, hvad det tyske og det italienske marked betyder for afsætningen af dansk kød, og vi ved også, at der er en voksende afsætning af danske landbrugsprodukter sydpå. Dansk landbrug kan være ganske forvisset om, at vi ikke vil se bort fra vigtigheden af at sikre vor afsætning sydpå, og at vi ikke vil forsømme nogen mulighed for at sikre denne afsætning. Den omstændighed, at landbrugsministeren og jeg betragtede det som et væsentligt led i vor forberedelse til den beslutning, der nu skal træffes, at føre samtaler i Bonn og dér få den tyske regerings forsikring om, at så vidt det stod i den tyske regerings magt, skulle vore afsætningsbetingelser på det tyske marked ikke blive forringet, fordi Danmark indtrådte i de syv, den omstændighed burde dog overbevise også det ærede medlem hr. Anders Andersen om, at vi fuldt ud har lagt vægt på disse synspunkter, og at vi også fremover vil gøre det. Vor eksport til

Tyskland har opnået en acceptabel ordning gennem den 3 års aftale, vi skrev under i Bonn i december 1958, og jeg vil gerne her udtrykke min glæde over den imødekommenhed, vi mødte hos den tyske forbundsregering ved de forhandlinger om aftalens forlængelse for endnu et år, som fandt sted ved nytårstid; aftalen løber nu til udgangen af 1962 og vil løbe videre automatisk år for år, medmindre den 2 måneder før et årsskifte opsiges af en af parterne. Jeg skal ikke lægge skjul på, at det er mit ønske — og det er uden tvivl i dansk landbrugs interesse — at vi vedvarende må kunne ordne vore samhandelsforhold med Tyskland ved forhandlinger mellem den danske og den tyske regering.

Når dette er sagt, må jeg imidlertid tilføje, at regeringen naturligvis er klar over, at gennemførelsen af en fælles landbrugsordning for de seks kan medføre ændringer heri; herom ved vi intet endnu. Men vi vil ikke lade noget uforsøgt, der kan bidrage til at give et tilfredsstillende resultat for dansk landbrug med henblik på afsætningen til de seks, med henblik på afsætningen til Tyskland, og at eventuelle forhandlinger skal føres i rette tid, er vi naturligvis klar over. Vi er villige til at overveje alle forslag, der i denne henseende måtte blive fremsat, det være sig fra partier i denne sal eller fra erhvervene, ikke mindst forslag, der måtte komme fra landbruget selv.

Skulle en bred europæisk løsning blive gennemført, vil hele denne problemstilling og alle de vanskeligheder, jeg her har berørt, formentlig falde bort. Om den brede løsning nås, ved jeg ikke, og jeg vil gerne som replik til flere af de ærede ordførere sige, at jeg ikke har udtalt mig optimistisk herom, og at jeg heller ikke har i sinde at udtale mig optimistisk herom.

Til det ærede medlem hr. Poul Møller bliver jeg nødt til at gøre en enkelt bemærkning. Når det ærede medlem siger, at vi i juli ikke ville fremkalde nogen forhandling i OEEC om den brede løsning, må jeg protestere herimod; det ville regeringen gerne, det har vi uafbrudt bestræbt os for, og det vil vi fortsat bestræbe os for. Men så optimistiske var vi ikke, at vi troede, at der på dansk initiativ kunne fremkaldes OEEC-forhandlinger af den art, oppositionen ønskede i juli, august, september, eller